

mod în care pot să fie împreună și să se vadă, ele au o rbdare imensă, ori sînt foarte îndrăgostite sau disperate. Nu pot nici măcar să vorbească prea mult, cu un client aflat tot timpul în spatele lor, privindu-le ceafa și poate trăgînd cu urechea, privind mai ales ceafa fetei, dacă clientul este un bărbat disperat sau singur. Am condus în tîcere pe Castellana bine cunoscut, unele locuri rămîn cum au fost, nu sînt prea multe schimbări, Castellana Hilton nu mai poartă același nume, dar pentru mine este tot Hilton, așfel foarte vizibil de la House of Ming, un loc și un nume interzise și enigmatice în timpul copilăriei, și apoi 185 % ^ ^ ; ' ^ î - i . ; ^ y v ^ ^ & ? , ? " ^ ' ^ . " ; ^ ° - s ^ ^ , ^ , î » c [% ' ^ ^ " ' ' ^ i ^ ? ^ i ^ ^ » i a M s » t a t « i > a i S a t t f e i » a i ; a S i ^ ^ C h a m a r t i n , stadionul lui Real Madrid, care, și el, îmi aduce în memorie nume pe care nu le-am uitat, nici nu le voi uita niciodată, formații întregi pe care încă le mai știu pe dinafară, și uneori chipurile pe care le-am învățat de pe cartonașele cu care mă jucam zilnic cu unul dintre frații mei: Molowny, Lesmes, Rial și Kopa, grasul Puskas, Velázquez, Santisteban și Zorruga, jucători a căror faimă nu a recunoscut-o acum dacă mi s-ar ivi ocazia să o văd, numele lor de familie au rămas, iar Velázquez a fost un geniu. Am condus pstrînd tîcerea pentru că mă uitam pe furie la tîrful vrînd să văd dacă aveam aceeași senzație de altădată, cînd o aduceam acasă pe Celia obosită, ca în atîtea nopți. Voiam să o privesc mai din fața ei în voie, să mă uit bine la trăsăturile ei, dar pentru asta va fi timp, și chipurile sînt în el toare, uneori îmi spun mai mult emoțiile și senzațiile proprii în fața acestor chipuri și a detaliilor inconștiente ale prezenței celui lalt, ritmul respirației, felul cum îi drege vocea sau un gest, un defect de vorbire, un tic verbal, mirosul - mirosul morcilor rămîne, atunci cînd nimic nu mă rămîne din ei -, mersul sau modul în care îi încrucișează picioarele, degetele care bat vioaie ritmul sau degetul mare cu care îi freacă bărbia; și rîsul, rîsul îl dă de gol pe cel care se prefacă și îi neagă numele și este aproape inconștientabil pentru fiecare persoană, m-am întrebat dacă trebuia să risc să o fac și rîd pe tîrfa pe care o luasem în mîna mea pentru că, poate, asta mă ar fi obligat să capăt certitudinea că era

Celia. Pstram t cerea i pentru c m
întrebam din ce motive ar fi putut s
se prostitueze Celia, dac ea era cu
adevrat, era imposibil s-o fac din
nevoie de bani, poate avea îns destui
frivolitate i o doz suficient de
aventurism, un cuvînt sovietic,
aventurism, acel lucru care îci
îng duie s spui: -eu am încercat
totul"; sau, poate, din r z bunare,
represalii care poate începuser s -i
fac efectul cînd au v zut-o prietenii
lui Ruiberriz, în dou baruri diferite,
sau chiar Ruiberriz care este posibil
s o fi închiriat în noaptea în care o
v zuse, represalii care acum îi puteau
face întregul efect dac eu eram eu i
ea era ea, i ea poate avea îndoieli în
ceea ce m prive te, oamenii îi i
dau 186

seama prea pucina de propriile lor schimbări, eu nu le realizez ale mele, poate grave și esențiale. ^i ce putea fi această rzbunare, mi-am spus în gând, dacă nu faptul de a m înrudi de-a valmacu necunoscuti despre care niciodată nu aveam știut - nu voi ști cine au fost, nici cîci la număr, despre care nici mcar ea nu va ști prea multe, în afară de cazul în care le cinea socoteala și îi consemna în jurnalul ei și îi întreba de numele lor pe care probabil c nu i-I spuneau. - Cum te cheamă?", am întrebat-o eu pe tîrfa, la capătul străzii Castellana, cînd întorceam pentru a o lua pe aceeași strădă în sens invers. - Victoria", minci ea, dacă era Celia, și poate și dacă nu era ea. Dar dacă era ea, minci cu intenție, cu ironie și rutate sau chiar cu sarcasm, pentru c Victoria este varianta feminin a prenumelui meu. Ii scoase din poezie o gumă de mestecat, mîna se umplu de aromă de ment. - Pe tine cum te cheamă?" - Javier", minci eu la rîndul meu, dîndu-mi seama c a fi spus a a oricum, indiferent dacă ea era Victoria sau Celia mea, care încetase să mai fie a mea. - Iar Javier", coment, - e plin orașul de Javieri, sau la toci v-ar plăcea să aveci numele sta, nu știu ce-i cu voi". - Toci cine?", am întrebat eu. - Cliencii tîi?" - Tipii în general, tipii, ce, crezi c eu nu cunosc decît tipi care umblă după curve?" Avea ceva morocnos pe care Celia nu-l avea, sau nu-l are, dacă era ea, se prefăcea destul de bine, sau poate în timpul de cînd se prostitua - poate mai mult de o lună sau două, erau patru sau cinci de cînd reușeam să nu o mai văd, ori s vorbesc cu ea - se contaminase de anumite deprinderi. Imi mai trecu prin niinte gândul c ar fi putut fi iritat din pricina grabei cu care o închiriasem, și cu plata anticipată pe deasupra: se putea întreba dacă o luasem în mîin din pricina asemnării sau umblasem dintotdeauna după curve și ea habar n-avusese cît fusesem cstorici. - Presupun c nu, scuză-mă. Oi fi avînd și familie? - Se-nvîrt pe aici, prin zonă, eu nu-i văd, nu mîntreba pe mine de ei." ^i insistă cu resentiment, cu noaptea întunecată pictată în ochii ei: - Auzi, eu am ocazia să îmi iau lînesc mult lume". 187

- Da, da, iartă-mă ", am spus. Nu era
prea ușor să ducem această conversație,
poate era mai bine să mergem în tîcere.
Un moment mă gîndeam că era Celia și am
fi putut înceta să ne prefacem pentru a
vorbi despre orice sau despre lucrurile
de care vorbisem întotdeauna, sau să ne
întrebăm pe față, iar în secunda
următoare mă gîndeam că nu putea fi ea
ci era una dintre acele asemănări
extraordinaire care se văd uneori, de
parcă ar fi fost ea, dar cu o altă
viață sau istorie, aceeași persoană pe
care ar fi schimbat-o în leagăn, ca în
poveștile pentru copii sau în
tragediile cu regi, aceeași înfățișare
dar cu altă memorie și cu alt nume și
alt trecut, în care eu n-aș fi fost
prezent niciodată, poate un trecut de
fetic de ciganii cococat peste grămada
de obiecte chioape și inutile dintr-o
crucă trasă de un câțir, zeica
protectoare a negustorilor de haine
vechi, lovindu-se de crengile copacilor
aplecăci și privindu-le pe feticele de
burghezi molfaînd gumă de mestecat la
geamul unui autobuz cu etaj (dar ea era
prea tîrziu ca să fi văzut acele
autobuze). De i-n-ar fi fost prea greu
nici să-i o explic, limita este subțire
și totul este predispus la cele mai
mari răsturnări -reversul timpului,
faca lui întunecat -, am văzut-o în
viață, ca în romane și în teatru și în
cinema, scriitori sau înțelepți,
ceretori și regi fără regat sau
înrobiciți, prinși închiși în turnuri și
sufocați cu o pămăsată pe față,
bancheri care s-au sinucis și frumu-
seci care s-au transformat în niște
monștri după ce au fost desfigurate de
vitriol sau de un cucit, nobili înecați
în vase uriașe cu vin scîrbos și idoli
ai mulțimilor spînzurați de picioare ca
porcii sau tîrîci de cai, dezertori
preschimbați în zei și criminali în
sfînci, genii reduse la condiciile de
becivi obtuși și personaje încoronate
diforme care le seduc pe cele mai
frumoase ființe, evitîndu-le ura sau
chiar metamorfozînd-o; și amanci care
îi asasinează pe cei pe care îi iubesc.
Muchia e subțire și e de ajuns o clipă
de neatenție pentru a cădea de partea
detestată, pentru că muchia este
tîrziu și, după puciu în timp, tot
sfîrșește prin a cădea într-o parte ori
în alta: e destul să începi să mergi și
uneori e destul chiar să stai pe loc.
Ei, cum merge cu ofatul?", mă întreb
Victoria, după ce tăcuse o vreme. - Te

_a_n_t_r_e_n_e_z_i_ _p_e_n_t_r_u_ _F_o_r_m_u_l_a_ _1_ _s_a_u_ _t_o_t_ _t_e_
_m_a_i_188_

gînde ti unde vrei s ajungem? Vrei s
 m uit pe hart? Poate ai r t cit
 drumul." ^i deschise torpedoul pentru a-
 i sublinia cu acest gest
 comentariile. - Nu te gr bi, oricum ci-am
 pi tit tot timpul sta", am r spuns eu,
 iritat i închizînd la loc torpedoul cu
 o lovitur. - ^i nu te mai plînge, c ci-
 e mai bine aici decît stînd în frig
 acolo la colc. De cînd st teai acolo?" -
 Nu te prive te, eu nu vorbesc despre
 munca mea. Mi-e destul c o fac, acum
 mai trebuie s i vorbesc despre ea?"
 î i mesteca guma mi cîndu- i maxilarele
 cu putere i am deschis pucin geamul
 din partea mea ca s ias afar mirosul
 de ment, care se amestecase cu
 mireasma pl cut a parfumului ei, nu
 era parfumul cu care se d dea Celia. -
 A a, deci nu vrei s vorbe ti despre
 munca ta, nici despre familia ta, de
 nimic: i-a a te pomene ti cu banii în
 geant far s -i fi cî tigat." - Nu-i
 a a, amice", r spunse ea, - dac vrei,
 îci dau banii înapoi i mi-i dai la
 sfir it. Dar eu nu m aflu aici ca s -
 ci dau raportul, fiecare lucru la locul
 lui, fii atent". - Tu te afli aici s
 faci ce-ci spun eu." Am fost surprins
 eu însumi auzindu-m cu in îi spuneam
 asta, Victoriei sau Celiei, oricine-ar
 fi fost. Noi, brbicii, putem face
 femeile s se team de noi doar cu o
 nuanc a vocii sau cu o fraz
 ameninc toare i înghecat, mîinile
 noastre sînt mai puternice i strîng de
 secole întregi. Dar totul este
 infumurare. - Bine, bine, nu-mi fi
 grosolan", zise ea pe un ton de
 împ care; i reu i s m calmeze prin
 acest -mi", pentru c m facu s m
 simt pucin al ei. - Grosolan e ti tu de
 cînd ai intrat în main. Poate ci s-a
 întîmplat ceva cu clientul de dinaintea
 mea." Dar imediat m-am corectat, avînd
 sentimentul c alunecam într-o discucie
 absurd, ca între soci sau între doi
 adolescen ci: - Dar, scuz -m, uitasem c
 nu-ci place s vorbe ti despre ceea ce
 faci, domni oara pstreaz secretul
 profesiei". - Nu-i a a c nici cie nu-ci
 place s vorbe ti despre munca ta?"
 r spunse tîrfa Victoria. - la s vedem,
 cu ce-ci cî tigi pîinea?" 189 " ^: i
 rv. ^ ^ ' 3sfv s ^ ~ ^, sfm y ~ ! Tff! ^ ^ vgt " " " l ^ "
 ias * st " @ lit * B " ^ * ^ ' i » a » ^ ^ *. ^ ^ - N-am nici
 o problem s vorbesc despre asta. Sînt
 pro-duc tor de televiziune", am mincit
 iar i, de i cu o oarecare pruden c,
 deoarece cuno team mulci produc tori i
 puteam juca perfect rolul unuia dintre

ei în fața unei țirfe. Mă teptam să
m întrebe ce programe facusem sau să
mi ceară o dovadă, dar nu m crezu, i
nu mai zise nimic (poate nu m crezu
pentru că era Celia, i în acest caz
tia care-mi era meseria). - La ora asta
țirzie, tot ce vrei tu", zise, - sîntem
aici ca să v facem voile, tu ai zis-
o." De data asta m-am hot rît să intru
pe str zile lini tite cu ambasade pe
care mi le propusese ea mai înainte, s
caut un loc liber pentru a parca
ma ina. Am gsit unul pe Fortuny,
aproape de Ambasada german, care p rea
pustie la acea or, cu lumina gheretei
stins, poate c paznicul vedea mai
bine a a, în întunerice, i, mai mult,
nu putea fi v zut. Trecusem pe lîng
doi travestici imposibil de confundat,
în colcul str zii Eduardo Dato, st tea u
în a teptare pe o banc de lemn înc
umed, sub copaci, înconjurați de
gr mezi de frunze galbene moarte, de
parc l-ar fi alungat cu prezența lor
pe un m turtor chiar în mijlocul
muncii sale. - Cum v împ caci cu
tia?", am întrebat-o pe Victoria,
dup ce am oprit motorul, ar tînd cu
degetul mare în urm, peste um r.
Folosisem i eu, ca i ea mai înainte,
un plural care ne depersonaliza. - Ei,
asta-i", r spuse ea. Acum r spuse mai
normal, trebuia anulat acea aereal,
m car pucin, nu se poate crea un
contact fizic dac e ti cîfnos, oricît
de bine stabilit i codificat i pl tit
cu bani ar fi acel contact: - Bine,
chiar dac sîntem în aceea i zon nu ne
c l c m pe b t turi. S ag c m în
locurile astea nici nu se pune
problema, sînt ale lor, dar dac într-o
noapte nu apare nici unul pe-aici, ne
a ez m noi, i dac vin, plec m. Nu
avem probleme cu ei, problemele sînt
întotdeauna cu clienții". - Ce se
întîmpl, sîntem grosolani?" - Uneori ne
b gaci în sperieci", r spuse Victoria.
- Ni te bestii." - De mine ci-e fric?",
am întrebat în mod stupid, deoarece,
cînd o spuneam, am tiut sigur c nu mi-
ar fi pl cut dac ar fi 190

r spuns da, nici dac ar fi negat. Nu se putea teme de mine dac era Celia, dar ea se purta de parc n-ar fi fost ea. Cît despre mine, eu m purtam normal, în afar de micile neadev ruri, sau nici m car nu trebuiau puse la socoteal. - Deocamdat nu, dar s vedem cu ce-mi vii", r spunse ea cu o voce neutr, ca i cum mi-ar fi ghicit cum va gîndul care îmi fulgerase prin minte, poate prea repede pentru a fi într-adev r un gînd. ^i din nou m incluse în -mi"-ul ei, cu care începea s m cî tige de partea ei. - Vrei s ci-o sug?" ^i, pe cînd spunea aceste vorbe, î i extrasei guma din gur i r mase cinînd-o între degete, nehot rîndu-se dac s o arunce sau nu. în acea past minuscul r m seser urmele m selelor ei, lucru dup care se identific cu certitudine un cadavru, dac este g sit dentistul celui mort. - Nu ci-e fric s te urci în ma ina unor necunoscuti de-atîtea i-atîtea ori?" am insistat eu, i de data asta am întrebab pentru c eram realmente îngrijorat pentru Celia i, totodat, i pentru Victoria, dar pentru Victoria mai pucin, - Niciodat nu tii ce te a teapt ". - Sigur c mi-e fric, dar mai bine nu m gîndesc. De ce, ar trebui s -mi fie fric de tine?" în vocea ei am perceput o und de alert, am v zut c se uita la mîinile mele, le cineam înc pe volan. Brusc tot sarcasmul ei se dusesse, ideea fricii îi provocase frica, i insistenca mea la fel. Ce lesne este s vîri în capul altora o posibilitate sau o spaim, sau o idee, totul se contamineaz foarte u or, de orice putem fi convin i, uneori e suficient un gest de aprobare pentru a ne atinge scopul, s ne prefacem c tim, s b nuim b nuiala celui lalt despre noi, pentru a ne da de gol f r s vrem, de fric, i a da la iveal ce trebuia s cinem secret. Celia sau Victoria se temea acum de mine i o încelegeam pe Victoria, dar cum putea oare s -i fie fric Celiei? Sau poate c da, putea, dac îi trecuse prin cap c eu credeam c se r zbuna pe mine cu înrudirile ei, nu de sînge, pe care mi le impunea i mi le impusesse f r acordul i far tiinca mea. Dar cum a fi putut fi de acord? Poate aveam s m înrudes c cu mine însumi, Javier cu Victor, i aici ar fi într-adev r vorba de acordul meu. - Nu, sigur c nu", am spus rîzînd. Dar nu sînt sigur dac am fost destul de conving tor, o dat indus frica în

_m_i_n_t_e_a_e_i;_ _f_e_m_e_-_1_9_1_^_____

ile tiu c orice ar reu i s obcin de
la b rbaci sînt numai concesii - o
abandonare consimcit a forței lor,
efemera odihn a autori-tarismului lor
i c b rbacii pot s se r zgîndeasc
în orice clip. - Atunci de ce mă întreb
dac nu mi-e fric s m urc în ma în
unui necunoscut, cînd tocmai asta am
facut cu tine?" Tres rise la
intruziunea nepermis a fricii în
mintea ei, încerca s o fac s plece
înainte de-a o lua în st pînire cu
totul. I i vîrî guma de mestecat la loc
în gur , ce bine c nu o aruncase. -
Vrei s m sîcîi, i tu e ti un
necunoscut, ce crezi". De ce spunea un
lucru atît de evident, dac eu eram eu
i ea era Victoria, mi-am pus eu
întrebarea. Acum îi vedeam chipul din
fac , luminat confuz de un felinar
scund cu lumin glbuie, lumin
acoperit sau cernut de crengile
copacilor, chipul Celiei, nu îns
numele ei. Celia avea atunci dou zeci
i cinci de ani i Victoria ar ta poate
ceva mai în vîrst , dou zeci i opt sau
dou zeci i nou , ca i cum ar fi fost
o prevestire pe termen scurt a Celiei,
prevestirea primelor ei riduri i a
oboselii i a panicii instalate în
privirea ei, premonicia vieții ei
irosite, sau poate numai o perioad
proast , chipul mult prea fardat pentru
o tîn r atît de tîn r i hainele care
mai mult scoteau în evidenț decît
acopereau pieptul subliniat i ridicat
de ace] body alb, picioarele goale, cu
fusta aproape inexistent într-un hal
far de hal, de atîta a ezat pe locul
de lîng oferîn ma inile de noapte, i
poate apoi ingenuunchind i
chiara ezîndu-se în patru labe; cu
expresia tem toare sau înc p cînat , în
funccie de momente, cu simpatia sa voit
ascuns sau anulat , acea femeie m
amuzase mult vreme i în acele clipe
m amuza iar, cu impermeabilul ei
lucios i cu gura ei mare i
deprinderile ei urîte, cu noaptea
întunecat pictat în ochii ei i,
totodat , frica de mîinile mele, de
dorința